

„dansk“. Det er „Danish butter“, „Danish Bacon“, og vi paatænker for Alvor at indføre en Bestemmelse, hvorefter ogsaa Æggene skal forsendes som „Danish eggs“. I det engelske Underhus er der for nylig ved anden Behandling vedtaget et Lovforslag, der for Æggenes Vedkommende paa-byder, at udenlandske Æg skal mærkes med Ordet „Import“, dog saaledes, at ogsaa Oprindelseslandets Navn kan anføres. Hvis man i England ved Lov paabød, at alt, hvad der hidrørte fra Udlandet af Fødevarer, skulde betegnes med Ordet „Import“, og det skulde være forbudt at anbringe andre Betegnelser derpaa, vilde det være noget i Retning af en økonomisk Nationalulykke for os, fordi det spiller den mest afgørende Rolle for os, at vore Varer paa det engelske Marked og i øvrigt overalt i Verden, hvor de sælges, kan fremtræde under Betegnelsen „dansk“. Naar vi altsaa maa lægge aldeles afgørende Vægt paa dette for vort Vedkommende, er det rimeligt, at vi tillader andre Lande, for saa vidt de vil importere Varer her til Landet, at betegne Varerne med Oprindelseslandets Navn.

Til § 3 har jeg stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa, at det for Fremtiden ikke blot skal være tilladt at forhandle Margarine i de i den nugældende Lov omhandlede Margarinebøtter, men at ogsaa Handel med Margarine i Pundspakker — en Handel, som i øvrigt allerede foregaar, og som vi ikke har villet skride ind imod, fordi det er den mest praktiske Maade at forhandle Margarine paa — bliver legaliseret i dertil anvendt autoriseret Emballage. Dette er Ændringsforslagets eneste Hensigt, og der er ingen i Udvalget, som har noget imod, at det indføres i Loven.

I § 9 har jeg foreslaaet indsat en Dispensationsbestemmelse, som nys blev omtalt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang). Herefter skal Landbrugsministeren i særlige Tilfælde kunne meddele Tilladelse til, at der tilsættes Margarine, som udføres her fra Landet til Lande, hvor man ikke har Forbud mod Anvendelse af Konserveringsstoffer, saadanne Stoffer. Jeg mener, det er af afgørende Betydning, at Hovedregelen her bliver den hidtil fulgte: at Konserveringsstoffer lige saa lidt maa tilsættes Margarine som Smør, men jeg mener tillige, at Forholdene kan medføre, at det er ønskeligt, at Landbrugsministeriet har Bemyndigelse til at meddele Dispensation. Dette har netop været Tilfældet i den senere Tid, da der er foregaaet en Margarineeksport til Tyskland, hvor man

ikke har et saadant Forbud, og det har jo fra Industriens Side været meget ønsket, at Konserveringsstoffer maatte tilsættes. Desværre foreligger denne Mulighed ikke i Øjeblikket, fordi Tyskland for ca. en Uge siden har forbudt Indførsel af Margarine. Importreguleringstendensen er desværre ikke helt forsvundet i Tyskland, selv om den glædeligvis er i Aftagende.

Under Nr. 7 har jeg foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa, at Margarineost, som i den senere Tid er blevet en Artikel, der fremstilles i ret betydeligt Omfang, skal være underkastet de samme Regler som Margarine ved Falbyden, Forhandlen, Avertering, Reklamering og saa fremdeles. Ændringsforslagene til § 16, som jeg ikke her skal opholde mig ved, har ganske det samme Formaal. I § 18 har jeg foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa en Udvidelse af Beskyttelsen mod Misbrug af Betegnelser paa dansk eller fremmed Sprog, der har Forbindelse med Landbrug og Mejerivirksomhed. Til § 21 er foreslaaet en Ændring, der fastsætter samme Straf for Undladelse af at mærke Margarineost som for Undladelse af at mærke Margarine, hvad man har fundet rimeligt i Udvalget. Sluttelig har jeg angaaende § 24 foreslaaet, at hele denne Paragraf udgaar. Jeg skal som Begrundelse herfor oplyse, at Rigsadvokaten den 3. Oktober 1923 har anmodet Statsadvokaterne, Politidirektøren i København og samtlige Politimestre om at iagttage, at der i Politisager af den her omhandlede Art altid indhentes en Erklæring fra bl. a. Smør- og Margarinekontrollen, forinden der træffes Bestemmelse om, hvorvidt der skal rejses Tiltale i Sagen eller forelægges sigtede en Bøde, eller Sagen skal henlægges, og da det vistnok kan siges, at denne § 24 i Margarineoven i nogen Grad falder udenfor de i Retsplejeloven indeholdte Principper, finder jeg, at der ikke længere er Grund til at opretholde den.

Om de Forslag, som er stillet af to Mindretal, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4, skal jeg tillade mig at bemærke følgende: Spørgsmaalet om Margarinens Farvning har i den Tid, i hvilken Lovforslaget har været drøftet her i Tinget, stadig været det Punkt, som det var vanskeligst at samle Enighed om. Der er nu et Mindretal i Udvalget, som foreslaar, at den nugældende Bestemmelse, hvorefter der er Forbud mod Farvning af Margarine her i Landet, opretholdes, og Ordføreren for dette Mindretal har her gjort gældende, at naar de anser det for rigtigt at bibeholde Farvningsforbudet, er det, fordi de ved-